

DECIZIE nr.

privind soluționarea contestației formulate de S.C. XXX S.R.L. înregistrată la D.G.F.P. a jud. XXX sub nr. XXX/24.07.2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice XXX a fost sesizată de către Activitatea de Inspecția Fiscală XXX cu adresa nr. XXX/22.07.2013, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice XXX sub nr. XXX/24.07.2013, asupra contestației formulate de

S.C. XXX S.R.L.
CUI: XXX
sediul în XXX, jud. XXX

înregistrată la Activitatea de Inspecția Fiscală XXX sub nr. XXX/17.07.2013 și la Direcția Generală a Finanțelor Publice XXX sub nr. XXX/24.07.2013; în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 17 din O.U.G. nr. 74/2013 coroborat cu art. 13 din H.G. nr. 520/2013 și art. 209 alin. (1) din Codul de Procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații, fiind competentă în soluționarea contestației, și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

Societatea comercială XXX S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr. XXX/14.06.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR nr. XXX/14.06.2013 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX, solicitând admiterea contestației cu consecința anulării parțiale a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR nr. XXX/14.06.2013, în sensul anulării de la plată a debitelor contestate.

Suma totală contestată este de XXX lei și reprezintă:

- XXX lei TVA;
- XXX lei dobânzi aferente TVA;
- XXX lei penalități de întârziere aferente TVA;
- XXX lei impozit pe profit;
- XXX lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
- XXX lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

Contestația a fost semnată de d-na XXX, împuternicit al administratorului petentei și ștampilată cu ștampila societății, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr. XXX/14.06.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

Societatea a calculat și declarat taxa pe valoarea adăugată aferentă produselor agricole plătite sub formă de arendă (în natură) arendatorilor societății (persoane fizice), utilizând prețul mediu stabilit prin hotărâre a Consiliului Județean XXX, motiv pentru care, în opinia sa, utilizarea prețului pieței de către organele de inspecție fiscală pentru evaluarea produselor agricole plătite sub formă de arendă este eronată, deoarece legiuitorul a stabilit la art. 137, alin. (1), lit. e) din Legea nr. 571/2003, privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, faptul că doar în condițiile în care valoarea plății pentru o livrare de bunuri ori a unei prestări de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi ușor stabilită, se utilizează prețul pieței, ori pentru prezenta operațiune legiuitorul a stabilit faptul că în cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene.

În susținerea celor mai sus redate consideră că aferent aceleași operațiuni, respectiv plata în natură a arendei convenite arendatorilor persoane fizice, la evaluarea produselor agricole nu se pot utiliza două prețuri, respectiv un preț pentru determinarea bazei impozabile în vederea reținerii impozitului pe veniturile din arendă și un alt preț pentru determinarea bazei impozabile în vederea calculării taxei pe valoarea adăugată.

În cuprinsul contestației formulate petenta procedează la redimensionarea rezultatului financiar al perioadei influențându-l cu constatările cuprinse în actele depuse împreună cu contestația, emise de Centrul Județean al A.P.I.A.

Totodată arată că aceste înscrisuri, respectiv:

- Procesul verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare emis la data de 16.02.2013, privind cererea de plată nr. 5248670/14.05.2010, înregistrat sub nr. 3240/26.02.2013;
- Decizia nr. 3312944/14.02.2013 de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2010, diferențele stabilindu-se față de Decizia nr. 2061977/29.12.2010;
- Decizia de plată în avans nr. 1811934/30.10.2012 de acordare a plăților în avans în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2012;
- Decizia de plată cu sancțiuni multianuale stabilite în campaniile anterioare nr. 2962041/09.04.2013 de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2012,

nu au fost luate în considerare de organele de inspecție fiscală.

Petenta arată că la calcularea impozitului pe profit aferent perioadei supuse inspecției fiscale organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere rezultatul controlului efectuat de organele de control din cadrul Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Centru județean XXX, control urmare căruia s-a constatat că suma de 543.135, 02 lei plătită petentei pentru campania 2010 nu a fost convenită acesteia; precizând că suma de 543.135, 02 lei a fost tratată de societate la data încasării drept venituri impozabile, respectiv suma de 160.770,84 lei drept venituri ale anului 2010, iar suma de 382.364,18 lei drept venituri ale anului 2011. Petenta susține că organele de inspecție fiscală în mod eronat au procedat la redimensionarea profitului impozabil aferent anului 2010 cu suma de 382.364 lei, încasată în cursul anului 2011, în condițiile în care atât această sumă cât și suma de 160.770,84 lei încasată în anul 2010, ambele aferente campaniei 2010 au fost considerate necuvenite petentei de către organele de control din cadrul Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Centru județean XXX, conform Procesului - Verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare încheiat la data de 16.02.2013, privind cererea de plată nr. 5248670/14.05.2010, înregistrat sub nr. 3240/26.02.2013.

În acest sens petenta consideră că organele de inspecție fiscală aveau obligația să ajusteze rezultatul financiar (profitul sau pierderea) aferent anului 2010, respectiv anului 2011, conform prevederilor pct. 13 din Normele Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare prin diminuarea veniturilor impozabile cu suma de 160.770,84 lei aferentă anului 2010, respectiv cu suma de 382.364,18 lei, aferentă anului 2011 și nicidecum să majoreze veniturile impozabile aferente anului 2010. Totodată petenta arată că se impunea și ajustarea rezultatului financiar aferent anului 2012.

În opinia petentei, organele de inspecție fiscală au asimilat în mod eronat sumele încasate de aceasta în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață cu subvențiile care se recunosc drept venituri ale perioadelor corespunzătoare cheltuielilor aferente, pe care aceste subvenții urmează să le compenseze, în condițiile în care sumele încasate de societate în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață nu sunt condiționate pentru a fi acordate de obținerea unei producții vegetale, singurele condiții pentru acordarea acestora fiind deținerea unei suprafețe agricole eligibile (pentru obținerea sprijinului în cadrul schemei de plată unice pe suprafață), respectiv cultivarea suprafeței agricole (pentru obținerea sprijinului în cadrul plăților naționale directe complementare în sectorul vegetal).

Petenta concluzionează că deoarece **societatea** a angajat costuri pentru realizarea producției din anul agricol 2010/2011 încă din toamna anului 2010, precum și faptul că sprijinul se acordă și pentru terenul necultivat (teren care nu generează realizarea unor costuri), reprezintă motive pentru care înregistrarea pe venituri a sprijinului acordat pe suprafață a fost efectuată corect de societate, respectiv la data încasării efective a sprijinului. Precizează că perioada cuprinsă între data angajării primelor cheltuieli și data încasării în totalitate a sprijinului acordat cuprinde trei ani fiscali, respectiv anul 2010 (anul angajării primelor cheltuieli), anul 2011 (anul angajării altor cheltuieli, a depunerii cererii de plată,

a încasării unui avans din sprijin) și anul 2012 (anul încasării în totalitate a sprijinului).

Referitor la perioada de calcul a accesoriilor fiscale precizează că organele de inspecție fiscală nu au avut în vedere la stabilirea cuantumului acestora de data stingerii sumei datorate, în condițiile în care societatea prezenta creanțe față de bugetul statului, creanțe reprezentând sume de rambursat de la buget (în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de chiar organele de inspecție fiscală pe baza aceluiași raport de inspecție fiscală), în cauză fiind aplicabile prevederile art. 119 alin. (1), art. 120¹ alin. (2), art. 116 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

Urmare decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sumă negativă cu opțiune de rambursare aferent lunii februarie 2013 înregistrat sub nr. 28XXX828/22.03.2013, pe baza Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR XXX din 14.06.2013 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-AR XXX din 14.06.2013 se constată TVA aprobată la rambursare în sumă de 272.516 lei.

Ca urmare la data de 25.03.2013 petenta prezenta creanțe față de bugetul de stat în sumă de 272.516 lei, reprezentând sume de rambursat de la buget.

Petenta arată că organele de inspecție fiscală deși au stabilit și aprobat aceste creanțe ale societății față de bugetul de stat în sumă de 272.516 lei nu au avut în vedere acest fapt la calculul accesoriilor fiscale, stabilind în mod eronat în sarcina sa accesorii fiscale pentru perioada cuprinsă între data stingerii obligațiilor fiscale (25.03.2013) și data finalizării inspecției fiscale (14.06.2013).

Pe baza Deciziei privind compensarea obligațiilor fiscale nr. 5547/26.06.2013, emisă de Administrația Finanțelor Publice a Orașului Pâncota, a fost aprobată compensarea unor obligații fiscale datorate de petentă (inclusiv o parte din obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală) cu creanțele acestuia față de bugetul statului, **data stingerii obligațiilor fiscale fiind** data de **25.03.2013**. în condițiile în care organele de inspecție fiscală au calculat accesorii fiscale până la data de 14.06.2013 (Anexa nr. 11 la Raportul de inspecție fiscală).

Având în vedere faptul că nivelul impozitul pe profit stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală este inferior creanțelor societății față de bugetul statului, precum și faptul că termenul de plată a impozitului pe profit a fost data de 25.03.2013, dată la care și creanțele societății față de bugetul statului au devenit exigibile, petenta consideră că aferent impozitului pe profit stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală nu se datorează accesorii fiscale.

Pentru motivele de fapt și de drept arătate mai sus solicită admiterea contestației și anularea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR XXX din 14.06.2013, în sensul anulării de la plată a sumelor contestate, în cuantum de XXX lei.

Cu adresa nr. 547/24.09.2013, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. 9312/24.09.2013 și nr. 10224/27.09.2013 petenta a solicitat „prelungirea termenului de soluționare a contestației având în vedere că îmi voi exercita

posibilitatea consacrată de dispozițiile art. 54 din Codul de Procedură Fiscală și anume aceea de a vă prezenta în soluționarea cauzei o expertiză efectuată pe cheltuiala proprie conform art. 49 și următoarele din Codul de Procedură Fiscală”.

Cu adresa nr. 39/03.02.2014 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. 5902/30.04.2014, petenta a depus Raportul de expertiză fiscală extrajudiciară, concomitent cu majorarea pretențiilor sale comparativ cu contestația formulată, în sensul că solicită „anularea de la plată a sumei de XXX lei reprezentând impozitul pe profit stabilit suplimentar de către organele de inspecție fiscală”, o diferență de XXX lei comparativ cu suma cuprinsă în contestația înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr. XXX/17.07.2013.

II. Inspecția fiscală desfășurată la SC XXX SRL s-a concretizat în Raportul de Inspecție Fiscală din 14.06.2013 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite prin inspecția fiscală nr. F-AR XXX/14.06.2013, contestată.

În urma verificării efectuate organele de inspecție fiscală au constatat că petenta înregistrează în proporție de 100% venituri din agricultura și ca urmare în conformitate cu prevederile art.34, alin.5 din Legea nr.571/2003 cu modificările și completările ulterioare are obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

Organele de inspecție fiscală la calculul impozitului pe profit aferent perioadei supuse inspecției fiscale nu au avut în vedere rezultatul controlului efectuat de organele de control din cadrul Agenției de Plăți și Intervenții pentru Agricultură, Centrul Județean XXX, control în urma căruia s-a constatat că suma de 543.135,02 lei plătită petentei pentru campania 2010 nu a fost convenită societății; în condițiile în care petenta a formulat contestație împotriva Procesului verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare emis la data de 16.02.2013, privind cererea de plată nr. 5248670/14.05.2010, înregistrat sub nr. 3240/26.02.2013, emis de Agenția de Plăți și Intervenții pentru Agricultură, Centrul Județean XXX în ceea ce privește constatările din procesul verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare încheiat la data de 16.02.2013.

Astfel, organele de inspecție fiscală au procedat la determinarea profitului impozabil aferent anului 2010 luând în considerare și veniturile din subvenții primite de petentă pentru anul 2010 deoarece acestea au fost acordate petentei la momentul respectiv, urmând ca în anul 2013, când va exista o decizie „definitivă” privind obligativitatea restituirii acestora către Agenției de Plăți și Intervenții pentru Agricultură, deoarece au fost necuvenite, a se proceda la regularizarea acestora în evidența contabilă a petentei.

Aceste subvenții nefiind restituite către Agenția de Plăți și Intervenții pentru Agricultură până la data încheierii raportului de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei contestate.

Organele de inspecție fiscală au considerat ca și venituri din subvenții aferente fiecărui an din perioada supusă verificării reprezentând subvenția înscrisă în Decizia de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafața - aferenta fiecărui an în parte emisă de către Agenția de Plăți și Intervenții pentru Agricultură, care se înregistrează ca și venituri în momentul emiterii deciziei și nu în momentul încasării subvenției de către societate în contul bancar.

Ca urmare, având în vedere faptul că petenta a angajat cheltuieli pentru obținerea producției agricole pe fiecare an în parte, organele de inspecție fiscală au alocat din punct de vedere al veniturilor, subvențiile aferente anilor respectivi deoarece cuantumul subvenției era cunoscut la data emiterii deciziei.

Referitor la perioada de calcul a accesoriilor fiscale aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar în suma de XXX lei, organele de inspecție fiscală la momentul emiterii raportului de inspecție fiscală, deși petenta avea dreptul la rambursarea sumei de 275.516 lei la data de 25.03.2013 au calculat majorări de întârziere și penalități aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar, până la data de 14.06.2013 (data încheierii raportului de inspecție fiscală) deoarece petenta avea în evidență și alte debite restante în afara impozitului pe profit stabilit suplimentar și nu se cunoștea la momentul respectiv suma care va fi compensată din impozitul pe profit stabilit suplimentar.

În baza Deciziei privind compensarea obligațiilor fiscale emisă de către A.F.P. a orașului Pancota rezultă că a fost compensat impozit pe profit stabilit suplimentar de către organele de inspecție fiscală în suma de 251.691 lei (din suma totală stabilită suplimentar de XXX lei) cu TVA aprobată la rambursare la data de 25.03.2013.

Ca urmare a celor descrise mai sus, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea majorărilor și penalităților de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar până la data de 25.03.2013 pentru suma compensată cu TVA aprobată la rambursare, în cuprinsul referatului cu propuneri de soluționare a contestației existentă la dosarul cauzei.

Cu privire la TVA, organele de inspecție fiscală au constatat că petenta a acordat în lunile septembrie, octombrie și noiembrie 2012 arenda aferentă anului 2010 și 2011 către diverse persoane fizice, arenda acordată în natură - porumb - în cantitate totală de 569.603 kg la preț de 0,65 lei/kg. (anexa nr.13 la raportul de inspecție fiscală).

Pentru produsele agricole acordate persoanelor fizice care au dat în folosință petentei terenurile, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea acordării acestora la prețul de piață respectiv prețul la care petenta a vândut un kg de porumb către alți clienți în aceeași perioadă, respectiv 0,95 lei/kg.

Organele de inspecție fiscală au stabilit o TVA colectată în suma de XXX lei, în conformitate cu prevederile art.130, art. 137 alin.1, lit.e și art. 140 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările

ulterioare coroborat cu pct.8 (1) lit.b) din H.G. nr.44/2004 cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește suma de XXX lei reprezentând majorari de intarziere și a sumei de XXX lei reprezentând penalitati de intarziere, acestea au fost calculate ca urmare a rambursării TVA cu control ulterior, pentru sumele de care petenta a beneficiat în mod nejustificat, respectiv pentru suma de 43.142 lei (XXX lei TVA colectat suplimentar +2.131 lei TVA dedus eronat.)

Pentru TVA stabilita suplimentar în suma de 43.142 lei, datorita faptului ca petenta a beneficiat de rambursarea TVA cu control ulterior, organele de inspecție fiscală au calculat majorari de intarziere conform prevederilor art. 119 și 120 din OG.92/2004 republicata în suma totală de 6.860 lei (de la data de. 27.02.2013-data restituirii TVA solicitata la rambursare la luna noiembrie 2011 cand societatea a primit în mod nejustificat aceasta suma - pana la data 14.06.2013-data finalizarii Raportului de inspecție fiscală)

III. S.C. XXX S.R.L. cu sediul în XXX, jud. XXX, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. XXX, are cod unic de înregistrare RO XXX și are ca obiect principal de activitate „Cultivarea cerealelor (exclusiv orez), plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase” – cod CAEN 111.

IV. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală XXX au stabilit în sarcina petentei obligația fiscală în cuantum de XXX lei reprezentând TVA și impozit pe profit cu dobânzile și penalitățile de întârziere aferente.

Referitor la capătul de cerere privind TVA în cuantum de XXX lei, dobânzi în valoarea de XXX lei și penalități de întârziere XXX lei, s-au reținut următoarele:

În fapt, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a acordat în lunile septembrie, octombrie și noiembrie 2012, arenda aferentă anului 2010 și 2011 către proprietari, în natură – porumb, în cantitate totală de 569.603 kg la prețul de 0,65 lei/kg.

În drept, **LEGEA nr. 571 din 22 decembrie 2003 (*actualizată*)** privind Codul fiscal:

„Schimbul de bunuri sau servicii

ART. 130

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare

persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată.

Norma de aplicare

HOTARAREA nr. 44/2004

“8. (1) Operatiunile prevazute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrari de bunuri/prestari de servicii a caror plata se realizeaza printr-o alta livrare/prestare, precum:

(...)

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii.

(...)”

Cod fiscal

Baza de impozitare

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

ART. 137

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

(...)

e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 și, în general, atunci când plata se face parțial ori integral în natură sau atunci când valoarea plății pentru o livrare de bunuri ori o prestare de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi ușor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea de piață pentru respectiva livrare/prestare. În sensul prezentului titlu, valoare de piață înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor sau serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeași etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piață înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul livrării;

2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.”

În contestația formulată, petenta arată că, în opinia sa, „în cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene”.

Din fotocopiile hotărârilor Consiliului Județean XXX, aflate la dosarul cauzei rezultă că prețul mediu aplicabil pentru veniturile agricole realizate în anul 2010, conform Hotărârii nr. 380/2009, la porumb boabe a fost de 0,34 lei/kg, iar

prețul mediu aplicabil pentru veniturile agricole realizate în anul 2011, conform Hotărârii nr. 329/2011, la porumb boabe a fost de 0,60 lei/kg, astfel că varianta stării de fapt descrisă de petentă în contestația formulată, referitoare la prețurile medii ale producției obținute stabilite prin hotărâri ale Consiliului Județean XXX – 0,65 lei/kg. pentru porumb boabe -, nu este relevantă în cauza dedusă judecării în condițiile în care prin hotărârile Consiliului Județean XXX nr. 380/2009 și nr. 329/2011 prețul mediu la porumb pentru anul 2010 și respectiv 2011 a fost de 0,34 lei/kg și 0,60 lei/kg.

Totodată analizând starea de fapt fiscală descrisă în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală și anexele acestuia, organul competent în soluționarea contestației conform art. 209 Cod procedură fiscală, republicată, constată că organele de inspecție fiscală nu au examinat contractele de arendare, respectiv clauzele din acestea referitor la prețul stabilit de părți, neexistând în cuprinsul actelor de inspecție fiscală vreo referire la acest aspect, cu consecința aplicării art. 137 alin. 81) lit. e) din Codul fiscal.

Se constată, de asemenea, că petenta și-a exercitat dreptul conferit de legiuitor prin dispozițiile art. 54 Cod procedură fiscală, republicat, depunând la dosarul cauzei un Raport de expertiză fiscală, cu adresa nr. 39/03.02.2014 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. 5902/03.02.2014.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că în motivarea contestației petenta a depus, împreună cu aceasta,

- Procesul verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare emis la data de 16.02.2013, privind cererea de plată nr. 5248670/14.05.2010, înregistrat sub nr. 3240/26.02.2013;
- Decizia nr. 3312944/14.02.2013 de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2010, diferențele stabilindu-se față de Decizia nr. 2061977/29.12.2010;
- Decizia de plată în avans nr. 1811934/30.10.2012 de acordare a plăților în avans în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2012;
- Decizia de plată cu sancțiuni multianuale stabilite în campaniile anterioare nr. 2962041/09.04.2013 de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2012,

exercitându-și astfel posibilitatea conferită de legiuitor prin dispozițiile art. 213 alin. (4) Cod procedură fiscală, republicat.

Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. 10008/22.07.2013 nu conține punctul de vedere al organelor de inspecție fiscală, conform pct. 3.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 450/2013.

De asemenea, petenta SC XXX SRL a completat dosarul cauzei cu adresa nr. 44/05.02.2014, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. 6625/06.02.2014 cu următoarele înscrisuri de natura mijloacelor de probă:

- Adresa A.P.I.A. nr. 11434/04.04.2013;

- Decizia nr. 18/P din 11.04.2013 de soluționare a contestației formulată de petentă împotriva Procesului verbal de constatare a neregulilor și stabilire a creanțelor bugetare nr. 3240/26.02.2013;

- Decizia de plată cu sancțiuni multianuale stabilite în campaniile anterioare nr. 2962041/09.04.2013.

Pe cale de consecință, având în vedere starea de fapt mai sus descrisă, coroborat cu normele legale incidente în cauză, respectiv art. 213 alin. (4) Cod procedură fiscală, republicat, urmează a se desființa parțial Decizia de impunere nr. F-AR nr. XXX/14.06.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma de XXX lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală având obligația de a proceda în conformitate cu prevederile legale, analizând înscrisurile de natura mijloacelor de probă depuse de petentă în motivarea contestației și ținând seama de dispozițiile exprese ale art. 19 alin. (1) Cod fiscal coroborat cu art. 236 alin. (1) și art. 252 alin. (1) din Ordinul nr. 3055/2009.

Referitor la capătul de cerere privind impozitul pe profit în cuantum de XXX lei, dobânzi în valoarea de XXX lei și penalități de întârziere XXX lei, s-au reținut următoarele:

În fapt, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că în motivarea contestației petenta a depus, împreună cu aceasta,

- Procesul verbal de constatare a neregulilor și de stabilire a creanțelor bugetare emis la data de 16.02.2013, privind cererea de plată nr. 5248670/14.05.2010, înregistrat sub nr. 3240/26.02.2013;
- Decizia nr. 3312944/14.02.2013 de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2010, diferențele stabilindu-se față de Decizia nr. 2061977/29.12.2010;
- Decizia de plată în avans nr. 1811934/30.10.2012 de acordare a plăților în avans în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2012;
- Decizia de plată cu sancțiuni multianuale stabilite în campaniile anterioare nr. 2962041/09.04.2013 de acordare a plăților în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață – campania 2012,

exercitându-și astfel posibilitatea conferită de legiuitor prin dispozițiile art. 213 alin. (4) Cod procedură fiscală, republicat.

Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. 10008/22.07.2013 nu conține punctul de vedere al organelor de inspecție fiscală, conform pct. 3.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 450/2013.

De asemenea, petenta SC XXX SRL a completat dosarul cauzei cu adresa nr. 44/05.02.2014, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. 6625/06.02.2014 cu următoarele înscrisuri de natura mijloacelor de probă:

- Adresa A.P.I.A. nr. 11434/04.04.2013;

- Decizia nr. 18/P din 11.04.2013 de soluționare a contestației formulată de petentă împotriva Procesului verbal de constatare a neregulilor și stabilire a creanțelor bugetare nr. 3240/26.02.2013;

- Decizia de plată cu sancțiuni multianuale stabilite în campaniile anterioare nr. 2962041/09.04.2013.

În drept, **LEGE nr. 571 din 22 decembrie 2003 (*actualizată*)** privind Codul fiscal:

„Reguli generale

ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

Norma de aplicare

“**HOTARARE nr. 44 22/01/2004**

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.”

Declararea și plata impozitului pe profit

ART. 34

(1) Declararea și plata impozitului pe profit, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol, se efectuează trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrelor I-III. Definitivarea și plata impozitului pe profit aferent anului fiscal respectiv se efectuează până la termenul de depunere a declarației privind impozitul pe profit prevăzut la art. 35.”

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 125 din 21 decembrie 2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură:

„**ART. 5**

(1) Schema de plată unică pe suprafață constă în acordarea unei sume uniforme pe hectar, plătită o dată pe an, decuplată total de producție.

(2) Sursa de finanțare pentru plățile efectuate în cadrul Schemei de plată unică pe suprafață se asigură din Fondul european pentru garantare în agricultură (FEGA).

(3) Suprafața agricolă eligibilă poate avea următoarele categorii de folosință:

a) teren arabil - terenul cultivat pentru producție cu cereale pentru boabe, plante leguminoase pentru boabe, plante industriale, cartof, sfeclă de zahăr, rădăcinoase pentru nutreț, legume proaspete, pepeni și căpșuni, flori și plante ornamentale, plante pentru nutreț, plante pentru producerea de semințe și

seminceri pentru comercializare, alte culturi în teren arabil, inclusiv terenurile de sub sere și solarii și terenul lăsat necultivat în mod deliberat, dar menținut în bune condiții agricole și de mediu;

b) pajiști permanente - pășuni și fânețe - terenul utilizat pentru pășunatul animalelor sau pentru producerea de furaje;

c) vii - terenul plantat cu vii și pepiniere viticole;

d) culturi permanente - terenul plantat cu livezi, arbuști fructiferi, hamei, pepiniere și alte culturi permanente;

e) grădini familiale - suprafață destinată obținerii produselor agricole, în principal pentru consumul propriu al membrilor exploatației/gospodăriei agricole individuale.

ART. 8

(1) Plățile naționale directe complementare în sectorul vegetal reprezintă plăți în cadrul schemelor de sprijin comunitare și constau în acordarea suplimentară de sume pe suprafață și/sau pe tonă și/sau pe kilogram pentru culturile prevăzute în legislația în vigoare.

(2) Sursa de finanțare a plăților naționale directe complementare în sectorul vegetal se asigură din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, în limita prevederilor bugetare aprobate, și din Fondul european pentru agricultură și dezvoltare rurală (FEADR).

(3) Beneficiarii plăților naționale directe complementare în sectorul vegetal sunt prevăzuți la art. 6 alin. (1).

(4) Condițiile de eligibilitate generale pentru acordarea de sume în cadrul schemei plăților naționale complementare sunt cele prevăzute la art. 7 alin. (1).”

ORDIN nr. 3.055 din 29 octombrie 2009 (*actualizat*) pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene

„8.8. Subvenții și active primite prin transfer de la clienți

(...)

236. - (1) Subvențiile se recunosc, pe o bază sistematică, drept venituri ale perioadelor corespunzătoare cheltuielilor aferente pe care aceste subvenții urmează să le compenseze.

(...)

8.10.1. Venituri

252. - (1) În categoria veniturilor se includ atât sumele sau valorile încasate sau de încasat în nume propriu din activități curente, cât și câștigurile din orice alte surse.”

După cum se constată, la dosarul cauzei nu se află înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală referitoare la aspectele care reglementează în domeniu, ce se impuneau a fi clarificate de către inspecția fiscală, potrivit art. 94 Cod procedură fiscală, pentru a preveni orice eroare privind clarificarea stării de fapt fiscale prin aplicarea corectă a legii, în scopul emiterii unei decizii de impunere corecte; în condițiile în care înscrisurile

de natura mijloacelor de probă depuse de petentă în motivarea contestației fac dovada existenței unor acte administrative emise de autoritatea competentă în domeniu, respectiv Centrul județean al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, referitor la acordarea de către aceasta a plăților, petentei, pentru anii 2010 și 2011. Mai mult, din normele legale incidente cauzei, precitate, nu a fost identificată obligativitatea deținerii de către petentă a unei Decizii „definitive” de acordarea plăților pentru anii 2010 și 2011, așa cum s-a consemnat în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală.

De asemenea, solicitarea petentei de ajustare a profitului impozabil, conform punctului 13 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, excede limitelor de competență ale autorităților fiscale în condițiile în care în cuprinsul acestuia este reglementată posibilitatea depunerii unei declarații rectificative de către contribuabil.

Pe cale de consecință, având în vedere starea de fapt mai sus descrisă, coroborat cu normele legale incidente în cauză, respectiv art. 213 alin. (4) Cod procedură fiscală, republicat, urmează a se desființa parțial Decizia de impunere nr. F-AR nr. XXX/14.06.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma de XXX lei reprezentând impozit pe profit, organele de inspecție fiscală având obligația de a proceda în conformitate cu prevederile legale, analizând înscrisurile de natura mijloacelor de probă depuse de petentă în motivarea contestației și ținând seama de dispozițiile exprese ale art. 19 alin. (1) Cod fiscal coroborat cu art. 236 alin. (1) și art. 252 alin. (1) din Ordinul nr. 3055/2009.

Referitor la accesoriile în sumă de 8.294 lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și cele în sumă de 78.464 lei aferente impozitului pe profit, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR XXX/14.06.2013 se reține că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată și impozitului pe profit stabilite suplimentar în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând TVA în suma de XXX lei și impozit pe profit în sumă de XXX lei, Decizia de Impunere nr. F-AR XXX/14.06.2013 a fost desființată, rezultă că și pentru capătul de cerere privind accesoriile în suma de XXX lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și cele în sumă de XXX lei aferente impozitului pe profit, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, Decizia de Impunere nr. F-AR XXX/14.06.2013 va fi desființată.

Referitor la capătul de cerere privind suma de XXX lei reprezentând impozit pe profit de natura majorării pretențiilor petentei comparativ cu contestația formulată, în sensul că solicită „anularea de la plată a sumei de XXX

lei reprezentând impozitul pe profit stabilit suplimentar de către organele de inspecție fiscală”, conform adresei nr. 39/03.02.2014 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. 5902/30.04.2014, se rețin următoarele:

Cauza supusa soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care petenta nu a respectat termenul legal de exercitare a căii administrative de atac.

În drept, sunt incidente prevederile art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează următoarele:

“ ART. 207

Termenul de depunere a contestației

(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decaderii.”

Potrivit art. 68 din Codul de procedură fiscală, republicat :

“ ART. 68

Calcularea termenelor

Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.”

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 180, art.181, art. 182, art. 184 și art. 185 din Codul de procedură civilă, republicat:

“ ART. 180

Stabilirea termenelor

(1) Termenele procedurale sunt stabilite de lege ori de instanță și reprezintă intervalul de timp în care poate fi îndeplinit un act de procedură sau în care este interzis să se îndeplinească un act de procedură.

(2) În cazurile prevăzute de lege, termenul este reprezentat de data la care se îndeplinește un anumit act de procedură.

(3) În cazurile în care legea nu stabilește ea însăși termenele pentru îndeplinirea unor acte de procedură, fixarea lor se face de instanță. La fixarea termenului, aceasta va ține seama și de natura urgentă a procesului.

ART. 181

Calculul termenelor

(1) Termenele, în afară de cazul în care legea dispune altfel, se calculează după cum urmează:

1. când termenul se socotește pe ore, acesta începe să curgă de la ora zero a zilei următoare;

2. când termenul se socotește pe zile, nu intră în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua când acesta se împlinește;

3. când termenul se socotește pe săptămâni, luni sau ani, el se împlinește în ziua corespunzătoare din ultima săptămână ori lună sau din ultimul an. Dacă ultima lună nu are zi corespunzătoare celei în care termenul a început să curgă, termenul se împlinește în ultima zi a acestei luni.

(2) Când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

ART. 182

Împlinirea termenului

(1) Termenul care se socotește pe zile, săptămâni, luni sau ani se împlinește la ora 24,00 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul de procedură.

(2) Cu toate acestea, dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal, dispozițiile art. 183 fiind aplicabile.

(...)

ART. 184

Curgerea termenului. Prelungirea acestuia

(1) Termenele încep să curgă de la data comunicării actelor de procedură, dacă legea nu dispune altfel.

(2) Se consideră că actul a fost comunicat părții și în cazul în care aceasta a primit sub semnătură copie de pe act, precum și în cazul în care ea a cerut comunicarea actului unei alte părți.

(3) Termenul procedural nu începe să curgă, iar dacă a început să curgă mai înainte, se întrerupe față de cel lipsit de capacitate de exercițiu ori cu capacitate de exercițiu restrânsă, cât timp nu a fost desemnată o persoană care, după caz, să îl reprezinte sau să îl asiste.

(4) Termenul procedural se întrerupe și un nou termen începe să curgă de la data noii comunicări în următoarele cazuri:

1. când a intervenit moartea uneia dintre părți; în acest caz, se face din nou o singură comunicare la ultimul domiciliu al părții decedate, pe numele moștenirii, fără să se arate numele și calitatea fiecărui moștenitor;

2. când a intervenit moartea reprezentantului părții; în acest caz, se face din nou o singură comunicare părții.

ART. 185

Nerespectarea termenului. Sancțiuni

(1) Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate.(...).”

Se reține că termenul de depunere a contestației prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată are caracter imperativ și începe să curgă de la data comunicării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR

XXX/14.06.2013 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX, respectiv de la data de 17.06.2013, dată la care decizia a fost comunicată petentei.

Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR XXX/14.06.2013 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX, se precizează :

"Împotriva măsurilor dispuse prin prezenta se poate face contestație, care se depune în termen de 30 de zile de la comunicare, la organul fiscal emitent. Prezenta reprezintă titlu de creanță și constituie înștiințare de plată, conform legii."

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei privitor la depunerea în termen a contestației a rezultat faptul că Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR XXX/14.06.2013 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX a fost transmisă petentei S.C. XXX S.R.L. la data de **17.06.2013** potrivit semnăturii de primire însoțită de ștampila petentei din cuprinsul adresei nr. 8132/14.06.2013 a Activității de Inspecție Fiscală XXX existentă la dosarul cauzei, iar petenta și-a majorat pretențiile sale în cuprinsul Adresei nr. 39/03.02.2014 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. 5902/03.02.2014, în ceea ce privește majorarea cuantumului impozitului pe profit contestat de la XXX lei la XXX lei.

În drept, pct. 3.11. din O.P.A.N.A.F. nr. 450/2013 *"Când contestatorul își majorează pretențiile, dispozițiile procedurale privind termenul de depunere a contestației se aplică corespunzător pentru diferențele contestate suplimentar."*

Majorarea pretențiilor petentei în ceea ce privește impozitul pe profit de la suma de XXX lei cuprinsă în contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR XXX/14.06.2013 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală XXX în data de **17.07.2013** (conform ștampilei serviciului registratură al Activității de Inspecție Fiscală XXX aplicată pe originalul contestației), majorare cuprinsă în Adresa nr. 39/03.02.2014 înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. 5902/03.02.2014, depășind termenul de 30 de zile prevăzut de art. 207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, încălcându-se astfel dispozițiile imperative referitoare la termenul de depunere.

În raport cu prevederile legale citate mai sus, rezultă că petenta avea posibilitatea respectării termenului de depunere al pretențiilor sale majorate față de contestația inițială, la organul care a întocmit Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-AR XXX/14.06.2013 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX, înregistrând această majorare de pretenții până la data de **18.07.2013 inclusiv**.

Deoarece contestatarul nu a respectat condițiile procedurale impuse de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, cu privire la termenul de depunere a majorării pretențiilor sale, depășind termenul legal de depunere al acestora, se reține că a decăzut din dreptul de a-i fi

soluționată pe fond contestația în legătură cu suma de XXX lei reprezentând diferența de impozit suplimentar între cel contestat inițial de petentă, XXX lei și XXX lei reprezentând suma totală a impozitului pe profit în legătură cu care petenta pretinde anularea de la plată în data de 03.02.2014, în cuprinsul adresei nr. 39/03.02.2014.

Față de cele prezentate mai sus, se reține că Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, așa după cum prevede art. 213 alin.5 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

În speță sunt incidente și prevederile art. 217 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“ART. 217

Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

coroborate cu pct. 12.1 din Ordinul A.N.A.F. nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) *nedepusă la termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de prezenta lege;”*.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale ale art. 19 și art. 34 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct.13 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a art. 5 și art. 8 din Ordonanța de Urgență nr. 125/21.12.2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, a art. 236 și art. 252 din Ordinul nr. 3.055/29.10.2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, a art. 68 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a art. 180, art.181, art. 182, art. 184 și art. 185 din Codul de procedură civilă din Codul de procedura civila, republicat, a art. 207, art. 213, art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct. 3.11, pct. 9.4 și a pct. 12.1 a) din Ordinul nr. 450/2013, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în baza referatului nr. , se

DECIDE :

- desființarea Deciziei de impunere nr. F-AR nr. XXX/14.06.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX prin care s-a stabilit suma totală de XXX lei, reprezentând:

- XXX lei TVA;
- XXX lei dobânzi aferente TVA;
- XXX lei penalități de întârziere aferente TVA;
- XXX lei impozit pe profit;
- XXX lei dobânzi aferente impozitului pe profit;
- XXX lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;

urmând ca Activitatea de Inspecție Fiscală XXX să emită o nouă decizie pentru aceeași perioadă, conform actelor normative în vigoare, ținând cont de aspectele reținute în prezenta și în conformitate cu dispozițiile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

- respingerea contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR nr. XXX/14.06.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală XXX, referitor la suma de XXX lei reprezentând impozit pe profit rezultat ca urmare a majorării pretențiilor petentei la data de 03.02.2014 comparativ cu contestația formulată inițial, ca nedepusă în termenul legal.

- prezenta decizie se comunică la:

- S.C. XXX S.R.L.
- A.J.F.P. XXX.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul XXX în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.